

Advies nr 15/2012 van 2 mei 2012

Betreft: Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 7 november 2011 houdende wijziging van het Wetboek van strafvordering en van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken (CO-A-2012-014)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van mevrouw A. TURTELBOOM, Minister van Justitie, ontvangen op 20/03/2012;

Gelet op het verslag van mevrouw M. Salmon;

Brengt op 2 mei 2012 het volgend advies uit:

A. ONDERWERP VAN DE AANVRAAG

1. De Commissie ontving op 20 maart 2012 een schrijven van 19 maart 2012 waarmee mevrouw A. TURTELBOOM, Minister van Justitie, een advies vraagt over een ontwerp van koninklijk besluit (hierna "het ontwerp") tot uitvoering van de wet van 7 november 2011 houdende wijziging van het Wetboek van strafvordering en van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.

Artikel 7, 2de lid van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken (hierna DNA-wet) stelt " *Na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bepaalt Hij (de koning):*

- *de bijzondere waarborgen inzake vertrouwelijkheid en beveiliging van de verwerkte persoonsgegevens;*
 - *de wijze van benoeming van de aangestelde voor de gegevensbescherming bij het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie, de taken die hem zullen worden toevertrouwd, alsmede de waarborgen voor diens onafhankelijkheid;*
 - *de wijze waarop het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer verslag uitbrengt over de verwerking van persoonsgegevens.*
2. De laatste twee ter zake door de Commissie uitgebrachte adviezen zijn:
 - Enerzijds het advies 02/2010 van 13 januari 2010 inzake het voorontwerp van wet houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering en van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken¹. De Commissie bevestigde bij deze gelegenheid dat DNA-profielen persoonsgegevens zijn. Zij verduidelijkte dat indien in de huidige stand van de wetenschap uit de niet-coderende sequenties van het DNA geen gegevens betreffende de gezondheid kunnen afgeleid worden, zij geen gezondheidsgegevens vormen in de zin van artikel 7 WVP. Zij kunnen daarentegen wel als verwerkingen van gerechtelijke gegevens worden beschouwd in de zin van artikel 8 WVP. In dit opzicht acht de Commissie het nuttig om er meteen aan te herinneren dat dergelijke gegevens, zelfs gecodeerd, betreffende geïdentificeerde of identificeerbare personen, persoonsgegevens blijven waarvan de verwerking onderworpen is aan de WVP en aan het KB van 13 februari 2001².

¹ Dit voorontwerp leidde tot de voormelde wet van 7 november 2011.

² Volgens artikel 1, 3° van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 tot uitvoering van de WVP alsook de memorie van toelichting bij de wet van 11 december 1998 tot omzetting van de Richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees

- Anderzijds advies 30/2000 van 12 oktober 2000 betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels inzake de wijze van uitvoering van DNA-onderzoek in strafzaken³.

B. CONTEXT VAN HET ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT

3. Het onderhavig ontwerp beoogt de uitvoering van de voormelde DNA-wet⁴ en verwijst enerzijds naar haar artikel 7 dat stelt "*De Koning bepaalt de samenstelling en het statuut van het personeel en de organisatie van de nationale cel, evenals de wijze waarop de aangetroffen sporen worden behandeld, referentiestalen worden afgenomen, referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten worden bewaard, vernietigd en het DNA-onderzoek ervan wordt uitgevoerd, een tegenonderzoek wordt uitgevoerd, de erkenningsvoorwaarden waaraan Belgische en buitenlandse laboratoria moeten voldoen, alsmede de nadere regels van de kennisgeving, het opslaan, verwerken en aanwenden van de DNA-profielen opgeslagen in de nationale DNA-gegevensbanken*",⁵ en anderzijds, naar artikel 24 van de voormelde wet van 7 november 2011 dat stelt: "*De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt*".

C. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

Opmerkingen:

- a. De Commissie waardeert dat het ontwerp voorafgegaan wordt door een verslag aan de koning;
- b. Gelet op de interferenties met de wetgeving tot oprichting van het Phenix-informatiesysteem⁶, beveelt de Commissie nadrukkelijk aan dat aan het in haar schoot opgerichte Sectoraal Toezichtscomité "Phenix" een controleopdracht zou toevertrouwd worden in het raam van de informatisering voor wat betreft de eerbiediging van de naleving van de WVP⁷.

Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, 1566/1, 97/98, blz. 12 " Ook gecodeerde informatie waarbij door de verantwoordelijke voor de verwerking zelf niet kan nagegaan worden op welk individu de informatie betrekking heeft, vermits hij niet in het bezit is gesteld van de daarvoor noodzakelijke sleutels, wordt derhalve als « persoonsgegevens » beschouwd indien de identificatie nog door iemand anders kan verricht worden".

³ Dit ontwerp leidde tot het koninklijk besluit van 4 februari 2002 genomen in uitvoering van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken. Het onderhavig ontwerp van koninklijk besluit heft dit koninklijk besluit op.

⁴ Zoals gewijzigd door artikel 19 van de voormelde wet van 7 november 2011.

⁵ Zoals hoger reeds vermeld, na advies van de Commissie.

⁶ Wet van 10 augustus 2005 tot oprichting van het informatiesysteem Phenix

⁷ Advies 31/2011 van 30 november 2011 over een wetsvoorstel houdende diverse bepalingen inzake werklastermindering en informatiseringsvoortgang binnen justitie, punt 8.

Hoofdstuk I – Definities

Artikel 1

4. Dit artikel noopt niet tot opmerkingen behalve betreffende de verwijzing onder "4° deskundige" naar artikel 21, § 2 van het ontwerp in plaats van naar artikel 23.

Hoofdstuk II – De evaluatiecommissie

Artikel 2

5. Deze commissie, die werd opgericht door voormeld koninklijk besluit van 4 februari 2002, genomen in uitvoering van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken (cf. artikelen 19 en 20 van dit besluit), ziet haar samenstelling en opdracht aangepast. Samengesteld uit leden van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (NICC), de magistraat die de nationale cel leidt, een directielid van de technische en wetenschappelijke politie van de federale gerechtelijke politie en drie wetenschappelijke personaliteiten gekozen buiten het NICC omwille van hun competentie inzake DNA-onderzoeken, verstrekt zij aan de Minister van Justitie advies over kwesties van wetenschappelijke, technische en juridische aard die verband houden met het DNA-onderzoek.

De Commissie heeft in dit verband geen opmerkingen: de toevoeging aan de leden van de magistraat die de nationale cel⁸ leidt, opgericht door de voormelde wet van 7 november 2011, en van een directielid van de technische en wetenschappelijke politie van de federale gerechtelijke politie is gerechtvaardigd gelet op de bevoegdheden die aan de evaluatiecommissie worden verleend (cf. artikel 3).

Artikel 3

6. De evaluatiecommissie verstrekt advies aan de Minister van Justitie over kwesties van wetenschappelijke, technische en juridische aard die verband houden met het DNA-onderzoek. De Commissie heeft geen opmerkingen bij de begeleidingsrol die aan de evaluatiecommissie werd toebedeeld.

⁸ Volgens het commentaar bij artikel 11 in het verslag aan de koning is de cel het zenuwcentrum voor de toekenning van het unieke DNA-codenummer en krijgt de cel dus een centrale rol in het goede beheer van de overbrenging van gegevens van en naar de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken, de magistraten en de deskundigen.

Hoofdstuk III - Beheer van de plaats van de feiten en behandeling van de overtuigingsstukken en van de aangetroffen sporen

Artikelen 4 en 5

7. Deze artikelen nopen tot geen enkele opmerking vanwege de Commissie behalve dat artikel 16, § 4 van de WVP betreffende de beveiliging van de gegevens dient toegepast te worden, telkens wanneer gegevens verwerkt worden, en zeker wanneer het gaat om gerechtelijke gegevens (cf. in fine met betrekking tot artikel 12). Bij wijze van voorbeeld om aan te tonen dat toereikende veiligheidsmaatregelen dienen te worden genomen citeert de Commissie § 2 van artikel 5 dat bepaalt dat de overtuigingsstukken die sporen bevatten of kunnen bevatten, evenals de sporen en aanwijzingen afgenomen op de plaats van de feiten, worden overgemaakt aan het DNA-onderzoekslaboratorium waaraan de deskundige, opgevorderd door de procureur des Konings of de onderzoeksrechter, verbonden is alsook een kopie van het proces-verbaal van inbeslagname. In dit opzicht beveelt de Commissie aan de veiligheidsvereisten indien nodig in herinnering te brengen, hetzij via dienstnota's hetzij via omzendbrieven.

Hoofdstuk IV – Afname van een referentiestaal van een persoon

Artikel 6

8. Dit artikel beoogt de invoering van een verplichte grondige identificatie van personen tegen wie aanwijzingen van schuld bestaan (artikelen 44 *quinquies* en 90 *undecies* van het Wetboek van strafvordering), van wie een referentiestaal wordt afgenomen en van de personen wier profiel opgeslagen moet worden in de DNA-gegevensbank "Veroordeelden" (artikel 5, §1 van de DNA-wet) alvorens het staal verzonden wordt naar het laboratorium voor DNA-analyse. Dit kadert in de strijd tegen aanmatiging van een identiteit en gebruik van een alias met het oog op de toekenning van een uniek DNA-codenummer aan iedere betrokkene en om te vermijden dat het DNA-profiel van een persoon meerdere keren wordt opgemaakt. Het verslag aan de koning verduidelijkt dat de te volgen procedure het voorwerp zal uitmaken van een circulaire van het College van procureurs-generaal waarin wordt aanbevolen dat de vingerafdrukken genomen worden van de betrokken persoon die het voorwerp uitgemaakt heeft van een gerechtelijk onderzoek aangezien deze reeds in een vroeg stadium geregistreerd zijn in het APFIS-register (Automated Palm & Fingerprints Identification System). De controle van deze vingerafdrukken zal toelaten de identiteit van de persoon te controleren.

De Commissie heeft in dit verband geen opmerkingen; zij waardeert dat de inzameling van vingerafdrukken wordt aanbevolen via omzendbrief waardoor ingeval van evolutie naar een andere techniek aanpassingen eenvoudiger zijn.

Artikel 8

9. Volgens het verslag aan de koning wil dit artikel elke verwarring vermijden door een proces-verbaal verplicht te stellen per afgenomen referentiestaal alsook de anonimiteit te verzekeren van de persoon op wie een afname van een referentiestaal gebeurt door de mededeling van het bedoelde proces-verbaal of een kopie ervan aan de deskundige te verbieden. Gelet op artikel 4, § 2 van de WVP waardeert de Commissie deze maatregelen die van aard zijn om de juistheid van de in het proces-verbaal opgenomen gegevens alsook de anonimiteit van de persoon te garanderen (vrijwaring van het niet-overmatig karakter van de meegeede gegevens).

Hoofdstuk V – Samenstelling, statuut van het personeel en organisatie van de nationale cel

Artikel 11

10. Dit artikel, dat de samenstelling van de cel definieert, geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Artikel 12

11. Dit artikel somt de gegevens op die geregistreerd worden door de cel. De Commissie heeft in dit verband geen opmerkingen met betrekking tot de relevantie van de beoogde gegevens. Aangezien deze lijst niet limitatief is herinnert de Commissie er aan dat bijkomende gegevens die door de cel zouden worden verwerkt, moeten voldoen aan de vereisten van artikel 4 van de WVP.
12. Artikel 1 § 4, tweede lid van de WVP bepaalt "*Indien het doel en de middelen voor de verwerking door of krachtens een wet, (...) zijn bepaald, is de verantwoordelijke voor de verwerking de natuurlijke persoon, (...) of het openbaar bestuur die door of krachtens de wet, het decreet of de ordonnantie als de voor de verwerking verantwoordelijke wordt aangewezen*".
Aangezien artikel 3*bis* van de DNA-wet bepaalt dat de nationale cel een gegevensbank beheert die met de DNA-codenummers gecorreleerde administratieve gegevens bevat, stelt

de Commissie voor dat de aanduiding van de verantwoordelijke als volgt zou opgenomen worden in artikel 12, 1ste lid: De door de nationale cel "*in de hoedanigheid van verantwoordelijke voor de verwerking*" geregistreerde en verwerkte gegevens bevatten (...).

13. Aangezien de verwerkte gegevens gevormd worden door gerechtelijke gegevens⁹ dringt de Commissie in onderhavig geval bijzonder aan op de naleving van artikel 16, § 4 van de WVP dat vereist dat veiligheidsmaatregelen zouden genomen worden door de verantwoordelijke voor de verwerking. In dit opzicht verwijst de Commissie naar de "Referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens¹⁰" alsook naar de "minimale veiligheidsnormen die van toepassing zullen zijn vanaf 1 januari 2011¹¹". De Commissie suggereert dat een herinnering aan deze wettelijke verplichting zou opgenomen worden in het verslag aan de koning en zo nodig in de omzendbrieven.

Hoofdstuk V - Onderzoek van de aangetroffen sporen en van de referentiestalen - Opstellen van DNA-profielen - Vergelijking van DNA-profielen - Kennisgeving van de uitslag van het DNA-onderzoek en van de uitslag van het vergelijkend onderzoek

14. Dit hoofdstuk dient het nummer VI te dragen vermits het zich bevindt tussen de hoofdstukken V en VII.

Artikelen 13 tot 19

15. De Commissie waardeert in het bijzonder dat artikel 15, § 4 het onderzoekslaboratorium voortaan verplicht om uitsluitend de coderingssoftware te gebruiken die voldoet aan de door het NICC bepaalde specificiteiten om de DNA-profielen en de daaraan verbonden gegevens aan de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken te bezorgen.
16. Wat de elektronische archivering betreft (onder andere door de onderzoekslaboratoria) van de gegevens betreffende DNA-analyses, gegevens die in toepassing van artikel 8*bis* van de DNA-wet na 30 jaar moeten gewist worden, bepaalt artikel 19 niets inzake kennisgeving betreffende de vernietiging van deze gegevens. Artikel 33, § 3, 3° van het ontwerp stelt de aangestelde voor de gegevensbescherming verantwoordelijk voor de opvolging en de controle hiervan. De Commissie suggereert om verduidelijkingen aan te brengen betreffende de vernietiging van de gegevens teneinde proactiviteit van de laboratoria te verzekeren.

⁹ De verwerking van persoonsgegevens bedoeld in artikel 8 van de WVP impliceert eveneens de naleving van Hoofdstuk III van het Koninklijk besluit van 13 februari 2001 houdende uitvoering van de WVP.

¹⁰ Cf. de website van de Commissie

¹¹ Cf. Website van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en de Gezondheid

Hoofdstuk VII - Vernietiging van de aangetroffen sporen en van de referentiestalen

Artikelen 20 tot 22

17. Aangezien de deskundige in artikel 1 van het ontwerp wordt gedefinieerd als "een deskundige verbonden aan een DNA-onderzoekslaboratorium", acht de Commissie het verstandiger om in artikel 21 te verwijzen naar het onderzoekslaboratorium in plaats van naar de deskundige als verantwoordelijke voor het bewijs van de vernietiging van DNA-stalen en –extracten. Deze suggestie geldt eveneens voor het verslag aan de koning. De Commissie merkt ook nog op dat het onderzoekslaboratorium "erkend" is en niet de deskundige.
18. Tenslotte suggereert de Commissie explicieter te zijn wat het ter zake aan te voeren bewijs betreft.

Hoofdstuk VIII - Erkenning van DNA-onderzoekslaboratoria

Artikelen 23 tot 27

19. Behoudens indien een element aan haar aandacht zou ontsnapt zijn beschikt de Commissie niet over informatie met betrekking tot de veiligheidsmaatregelen waartoe de "erkende" DNA-onderzoekslaboratoria gehouden zijn ingevolge hun hoedanigheid van verwerker in de zin van artikel 1, § 1, 5° van de WVP. In dit verband verwijst de Commissie naar artikel 16, § 1 en 4 van de WVP die de verantwoordelijke voor de verwerking verplichten technische en organisatorische maatregelen te nemen om de gegevens te beveiligen tegen toevallig verlies evenals tegen de wijziging van of de toegang tot, en iedere andere niet toegelaten verwerking van persoonsgegevens.
20. Een herhaling van deze wettelijke vereisten zou moeten opgenomen worden in het verslag aan de koning. In dit verband verwijst de Commissie opnieuw naar de reeds hoger vermelde "Referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens" alsook naar de "minimale veiligheidsnormen die van toepassing zullen zijn vanaf 1 januari 2011".
21. Aangaande artikel 24, punt 6 van het ontwerp betreffende de erkenningsvoorwaarden voor de laboratoria wordt vermeld dat de verzoeker moet bewijzen "*dat de directieleden van het DNA-onderzoekslaboratorium en de deskundigen van goed zedelijk gedrag zijn*".

Het bewijs van goed gedrag en zeden bestaat niet meer. Indien het de bedoeling is dat de betrokkenen een uittreksel uit hun strafregister voorleggen acht de Commissie het wenselijker dat dit duidelijk zou vermeld en gemotiveerd worden in het verslag aan de koning.

Hoofdstuk IX - Controle van de DNA-gegevens en beheer van de nationale DNA-gegevensbanken

Artikel 28

22. Gelet op de opmerking die geformuleerd werd bij het onderzoek van artikel 12 van het ontwerp stelt de Commissie voor dat in het tweede lid van onderhavig artikel zou verduidelijkt worden "Bij de uitvoering van deze werkzaamheid kan het Instituut, *in zijn hoedanigheid van verantwoordelijke voor de verwerking*, persoonsgegevens verzamelen en verwerken (...)". Cf. in dit verband het commentaar in het verslag aan de koning bij artikel 30 in het 3de lid die het NICC vermeldt als verantwoordelijke voor de verwerking voor de nationale DNA-gegevensbanken.
23. Bovendien, in plaats van te verwijzen naar "persoonsgegevens die van concreet belang zijn voor de uitvoering van de opdrachten (...)" beveelt de Commissie veeleer de volgende formulering aan: "Bij de uitvoering van deze activiteit dient het Instituut de persoonsgegevens te verwerken met inachtneming van artikel 4, § 2, 3° van de WVP en voor de doeleinden die voortvloeien uit de uitoefening van zijn opdrachten zoals bepaald (...)".

Artikel 29

24. Het eerste lid bepaalt dat de leden van het Instituut die toegang hebben tot de nationale DNA-gegevensbanken en de personeelsleden van de erkende DNA-onderzoekslaboratoria het beroepsgeheim moeten bewaren. De Commissie stelt vast dat deze alinea enkel de toepasselijkheid op deze personen bevestigt van artikelen 28 *quinquies*, § 1 en 57, § 1 van het Wetboek van Strafvordering. Louter vanuit een juridisch of wetgevingstechnisch oogpunt zou deze passage meer gepast zijn in het verslag aan de koning.

Artikel 30

25. Dit artikel formaliseert het beheer van de nationale DNA-gegevensbanken en de rol van de beheerder.

26. De Commissie waardeert onder meer dat:

- het verslag aan de koning herhaalt dat volgens de WVP de verantwoordelijke voor de verwerking (NICC) de nodige maatregelen moet nemen op technisch en organisatorisch gebied om de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de persoonsgegevens te waarborgen. Vandaar § 3 bij artikel 30. De Commissie verwijst nogmaals naar de supra bij het onderzoek van artikel 12 geciteerde maatregelen;
- via een unieke code in de identificatie van iedere gebruiker is voorzien (cf. § 5, 1ste lid);
- in een logging van de toegangen tot de DNA-databanken is voorzien (cf. § 5, 2de lid);
- het bewijs van de door de bevoegde magistraat bevolen verwijdering van de gegevens gedurende 10 jaar na uitvoering ervan bewaard wordt (cf. § 7);
- de principiële voorwaarden voor de back-ups werden bepaald (cf. § 8).

27. Volgens § 4 bepaalt de minister van Justitie, op advies van de evaluatiecommissie, de taken van de beheerder, de regels voor de duurzaamheid van de gegevens, de nadere regels voor de toegang voor elke gebruiker van de nationale DNA-gegevensbanken op grond van de verantwoordelijkheden en de categorieën van personen die toegang hebben tot deze gegevensbanken, evenals de bijzondere beveiligingsmaatregelen ter bescherming van deze gegevensbanken, de nadere regels voor de werking en de bijzondere beveiligingsmaatregelen van deze verwerkingen.

Met betrekking tot dit laatste punt herinnert de Commissie niettemin aan haar positie als bevoorrechte gesprekspartner en vraagt dat eveneens haar advies zou worden gevraagd (cf. eveneens het begin van de analyse **Opmerkingen b.**).

Artikel 31

28. § 1 somt op niet-limitatieve wijze de te registreren categorieën persoonsgegevens op; de Commissie suggereert om de andere categorieën gegevens die mogelijk kunnen geregistreerd worden zo goed mogelijk te bepalen in naleving van het voorzienbaarheids- en transparantiebeginsel.

29. § 2 bepaalt de verenigbare doeleinden:

- statistische (volgens het verslag aan de koning, bijvoorbeeld voor strafrechtelijke beleidsdoeleinden),
- interne controle,
- planning.

30. Met betrekking tot het statistisch doeleinde merkt de Commissie eerst en vooral op dat de Wet van 7 november 2011 tot wijziging van Strafwetboek en de Wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, die in werking zal treden op de dag van de publicatie van onderhavig ontwerp in het Belgisch Staatsblad (cf. artikel 35 van het ontwerp), niet expliciet de doeleinden bepaalt van de nationale DNA-gegevensbanken. Aangezien artikel 11 van de voormelde wet tot wijziging van artikel 3 van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken het ontwerp DNA-onderzoek en de vergelijking van DNA-profielen beschrijft in het raam van strafzaken, kan men hier niettemin uit afleiden dat het oorspronkelijke doeleinde van de bedoelde gegevensbanken zich in dit kader situeert.
31. Aangezien artikel 19 van de voormelde wet tot wijziging van artikel 7, 1ste lid van de wet van 22 maart 1999 bepaalt dat de koning onder meer "de nadere regels van het opslaan, verwerken en aanwenden van de DNA-profielen in de DNA-gegevensbanken" bepaalt, meent de Commissie dat de basis waarop het ontwerp van koninklijk besluit is gesteund volstaat om een verwerking voor statistische doeleinden toe te laten.
32. De Commissie herinnert eraan dat als het doeleinde, in onderhavig geval statistisch, een verwerking vormt die ingevolge een wettelijke of reglementaire bepaling verenigbaar is, het hoofdstuk II "Latere verwerking van persoonsgegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden" van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 tot uitvoering van de WVP niet van toepassing is¹². Dit sluit evenwel niet uit dat de algemene beginselen van de artikelen 3, 4 en 5 van bedoeld besluit moeten nageleefd worden voor wat *in casu* het proportionaliteitsbeginsel betreft. Het zou wellicht nuttig zijn dit te herhalen in het verslag aan de koning.
- In onderhavig geval geeft de Commissie er de voorkeur aan, gelet op gerechtelijk karakter van de verwerkte gegevens, om ingeval van publicatie van de resultaten van de verwerking, over te gaan tot een specifieke codering van de bedoelde gegevens of slechts anonieme gegevens te publiceren.
33. Tot al wat dienen kan herinnert de Commissie eraan dat indien er een elektronische mededeling zou plaatsvinden van het NICC naar een derde (bijvoorbeeld een instituut voor wetenschappelijk onderzoek), artikel 36*bis* van de WVP deze mededeling ondergeschikt stelt aan het verkrijgen van een machtiging door het Sectoraal comité voor de Federale Overheid.

¹² Artikel 4, § 1, 2° van de WVP, eerste zin.

Artikel 32

34. Met betrekking tot § 4 van dit artikel verwijst de Commissie naar de opmerking die geformuleerd werd in punt 21.

Artikel 33

35. Dit artikel beoogt de aanduiding van een aangestelde belast met de gegevensbeveiliging in de schoot van het NICC. Het voert artikel 7, 2de lid, 2° en 3° uit van de DNA-wet.

Paragraaf 1

36. Met betrekking tot het bewijs van goed gedrag en zeden dat de kandidaat-aangestelde moet bezitten (cf. 2de lid, 2°) verwijst de Commissie naar hiervoor.

Paragraaf 2

37. In navolging van artikel 17, § 3 van het Koninklijk besluit van 4 februari 2002, genomen in uitvoering van de DNA-wet, bepaalt het 1ste lid dat de aangestelde onder het rechtstreekse functionele gezag staat van de directeur-generaal.

38. Lid 2 en 3 bepalen de mededeling aan de Commissie¹³ van:

- de identificatie- en contactgegevens (en hun wijzigingen) van de aangestelde;
- de juridische band tussen de aangestelde en de dienst waar hij zijn taak zal uitoefenen; de Commissie acht het duidelijker het NICC te vermelden in plaats van de dienst;
- alle elementen met betrekking tot beroepsbekwaamheid betreffende de functie;
- de maatregelen die de verantwoordelijke voor de verwerking heeft genomen met het oog op de opdrachten die de aangestelde moet uitoefenen.

De Commissie heeft in dit verband geen opmerkingen en meent dat de aard van de verwerkte gegevens deze actieve mededeling aan de Commissie rechtvaardigt.

Paragraaf 3

39. De aangestelde is verantwoordelijk:

¹³ De mee te delen informatie kan geïnspireerd worden door het document op de website van de Commissie (cf. Sectoraal comité van het Rijksregister, machtigingsaanvraag, voorstel van aanduiding van een consulent inzake informatiebeveiliging)

- 1) voor de vorming inzake gegevensbescherming van het personeel van het Instituut en van de DNA-onderzoekslaboratoria;
- 2) voor de follow-up en de controle van de toepassing van de regels betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en in het bijzonder voor de regels in verband met de fysieke, logistieke en juridische veiligheid, zowel in de DNA-onderzoekslaboratoria als in de dienst van het Instituut die de nationale DNA-gegevensbanken beheert;
- 3) voor de opvolging en het bewaken van de adequaatheid van de vernietiging en de effectieve verwijdering van de gegevens, in overeenstemming met de wettelijke normen van bewaring van persoonsgegevens, zowel in de DNA-onderzoekslaboratoria als in de dienst van het Instituut die de nationale DNA-gegevensbanken beheert;
- 4) in de DNA-onderzoekslaboratoria, voor de opvolging en het bewaken van de adequaatheid van de procedures van vernietiging van de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten.

Aangezien het begrip "opvolging" de documenterende en stimulerende rol omvat die in het algemeen aan de aangestelde wordt toevertrouwd¹⁴, beveelt de Commissie aan om eveneens de adviserende rol inzake gegevensbeveiliging *expressis verbis* te vermelden.

Zij beveelt aan om het punt 2° van § 3 als volgt te formuleren: " voor de follow-up en de controle van de toepassing van de regels betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer " *en de informatiebeveiliging*", in het bijzonder voor de regels...".

40. De Commissie vraagt zich af waarom de opvolging en controle van doorgiften van niet-geïdentificeerde DNA-profielen naar buitenlandse contactpunten, om daar vergeleken te worden met geïndexeerde DNA-profielen die geregistreerd werden in buitenlandse DNA-databanken¹⁵, niet vermeld werden bij de taken die toevertrouwd worden aan de aangestelde.
41. Aangezien de mededeling waarvan sprake in het vorig punt op een geautomatiseerde wijze gebeurt verwijst de Commissie opnieuw naar artikel 36*bis* van de WVP dat elke elektronische mededeling van persoonsgegevens ondergeschikt stelt aan het verkrijgen van een machtiging door het Sectoraal comité voor de Federale Overheid. Het zou wellicht nuttig zijn dit te herhalen in het verslag aan de koning.

¹⁴ Volgens artikel 3, 1ste lid van het Koninklijk besluit van 12 augustus 1993 houdende de organisatie van de informatieveiligheid bij de instellingen van sociale zekerheid

¹⁵ Artikel 8 §2, 2de lid van de DNA-wet, dat in fine verduidelijkt dat de doorgifte en vergelijking op geautomatiseerde wijze gebeuren.

De Commissie acht het bovendien opportuun te verduidelijken dat volgens artikel 1 van het koninklijk besluit van 4 juni 2003 houdende afwijking van de machtiging bedoeld in artikel 36*bis* van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, ten gunste van de algemene nationale gegevensbank van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, de elektronische mededelingen van persoonsgegevens die de politiediensten verrichten tijdens de uitvoering van de opdrachten die hun worden toevertrouwd overeenkomstig de artikelen 44/1 tot 44/11 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt vrijgesteld zijn van enige machtiging van het sectoraal comité voor de federale overheid, opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Voor de Commissie blijkt duidelijk uit de inleiding van dit besluit dat deze afwijking enkel slaat op de elektronische mededelingen in de schoot van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus en dus niet naar derden en zeker niet naar buitenlandse contactpunten. Zelfs indien deze interpretatie niet zou worden gedeeld vraagt de Commissie in elk geval dat uitdrukkelijk zou worden vermeld dat artikel 36*bis* van de WVP van toepassing is ingeval van mededeling bedoeld in artikel 8 van de DNA-wet.

42. Op het einde van de paragraaf wordt verduidelijkt dat de aangestelde volledig onafhankelijk handelt bij de uitoefening van zijn opdracht. Indien men verwijst naar artikel 7, 2de lid, 2° van voormelde DNA-wet die stelt dat de koning de waarborgen bepaalt voor diens onafhankelijkheid, dan beschouwt de Commissie deze vermelding op zich als ontoereikend. Anderzijds blijkt evenwel dat verschillende, verspreide elementen bijdragen tot het waarborgen van deze onafhankelijkheid:

- zijn aanduiding na advies van de evaluatiecommissie;
- de duur van zijn mandaat van 5 jaar (cf. artikel 33, § 1, 1ste lid van het ontwerp);
- de positie van de aangestelde onder het rechtstreekse functionele gezag van de directeur-generaal (cf. artikel 33, § 2, 1ste lid van het ontwerp);
- volgens dezelfde § 2, laatste lid, mededeling aan de Commissie van:
 - a. aard van de rechtsband aangestelde/instituut;
 - b. maatregelen die de verantwoordelijke voor de verwerking heeft genomen met het oog op de opdrachten die de aangestelde moet uitoefenen.
- het feit dat § 5 van artikel 33 de aangestelde belast met het opstellen van een jaarverslag, onder meer aan de Commissie, terwijl de DNA-wet voorziet in een verslag over de verwerking van persoonsgegevens door het NICC;
- ten slotte, bepaalt artikel 7 laatste lid van de DNA-wet dat de uitoefening van de taken van de aangestelde voor deze geen nadelen ten gevolge mag hebben. Hij

mag in het bijzonder, niet ontslagen of als aangestelde vervangen worden wegens de uitoefening van de taken die hem zijn toevertrouwd.

Voor de Commissie betekent de inschrijving van deze garantie in de DNA-wet dat zij niet dient herhaald te worden in het ontwerp (cf. § 6 van het ontwerp) temeer daar het ontwerp aan de DNA-wet nog een nuance toevoegt door zijn ontslag of vervanging als aangestelde mogelijk te maken mits uitvoerige motivering.

Paragraaf 5

43. Na te hebben bepaald dat "*de aangestelde voor de gegevensbescherming brengt jaarlijks verslag uit over alle aspecten van en inbreuken op (sic) de gegevensbescherming bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer*" gaat de paragraaf verder als volgt "*op verzoek van deze commissie, van de minister van Justitie, van de evaluatiecommissie of op eigen initiatief*" en wordt hierdoor onbegrijpelijk.

De Commissie beveelt aan om deze zin te herschrijven teneinde alle dubbelzinnigheden weg te nemen.

44. Bovendien stelt de Commissie vast dat artikel 8, § 5 van de DNA-wet bepaalt dat "(...) ziet de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken toe op de naleving van de in deze wet bepaalde voorschriften met betrekking tot de bescherming en de verwijdering van de met de buitenlandse contactpunten uitgewisselde gegevens, en brengt hierover jaarlijks verslag uit aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De Commissie stelde in punt 40 vast dat de opvolging en controle van doorgiften van niet-geïdentificeerde DNA-profielen naar buitenlandse contactpunten om daar vergeleken te worden met geïndexeerde DNA-profielen die geregistreerd werden in buitenlandse DNA-databanken, niet voorkomen bij de taken die toevertrouwd worden aan de aangestelde, wat *de facto* betekent dat hij hierover onmogelijk verslag kan uitbrengen.

De Commissie vraagt dat hierover opheldering zou worden verschaft.

45. In de Franstalige versie dient op het einde van het artikel de term "*supprimé*" vervangen te worden door "*abrogé*".

OM DEZE REDENEN,

Verstrekt de Commissie een gunstig advies over het voorgelegde voorontwerp van koninklijk besluit op voorwaarde dat, naast haar aanbeveling betreffende de opdracht die moet verleend worden aan het Toezichtscomité "Phenix", rekening wordt gehouden met de opmerkingen geformuleerd in de punten 12 en 13, 16 tot 24, 27 en 28, 32 tot 34, 36 en 39 tot 45.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere